

selvstyre, selv om vi godt er klar over, at det giver os en meget stor del af de problemer, vi har bl.a. med konkurrenceforvridning, og derfor beder jeg kommunerne og de lokale folkeoplysningsudvalg om at være opmærksom på den henstilling, der ligger fra Folketingets partier i betækningsbidraget, for hvis man ikke udnytter denne opfordring fuldt ud og sikrer, at konkurrenceforvridning ikke finder sted, kan det betyde, at vi næste gang skal lovgive langt mere restriktivt og på en måde, så det kommunale selvstyre ikke får tilsvarende gode vilkår, som det har i dag.

Det ville være meget imod Det Konservative Folkepartis vilje og ønske, fordi vi sætter det kommunale selvstyre højt, men vi sætter altså på tilsvarende vis også det private initiativ og det private erhvervsliv højt, og vi tror, at hvor der er en vilje, og hvor der er en erkendelse af problemerne, kan man også finde en vej. Derfor er det glædeligt for os, at der er så bredt et flertal i Folketinget, som nu anerkender, at der finder en konkurrenceforvridning sted.

Jeg skal gøre opmærksom på, at da vi drøftede lovforslaget sidste gang, var det kun et mindretal af Folketingets partier, der overhovedet kunne se, at problemet lå der, så i den henseende mener vi, at vi er nået så langt, som vi kan i denne omgang, selv om vi ikke er fuldt tilfredse.

På den baggrund vil vi stemme for lovforslaget.

Aage Frandsen (SF):

I forhold til hele folkeoplysningsloven er det jo en meget lille revision, som indeholdes i lovforslaget.

Det, som vi under første behandling og også i dag og i det hele taget under arbejdet frem til anden behandling har brugt mest tid på, er noget af det, der ikke står i lovforslaget, og dér kan man sige, at hvert parti herinde i Folketinget har haft sine interesser at varetage, og det er helt legitimt. Det, som vi interesserede os for ved første behandling og under udvalgsarbejdet, har været de handicappedes muligheder under folkeoplysningsloven og specielt de sindslidendes egne foreninger og organisationer med henblik på at lave deres egen oplysning.

Det andet, vi har været interesseret i, var de små foreningers muligheder for ikke at blive ramt af alt for meget bureaukrati i forbindelse med de aktiviteter, de skal udføre.

Vi har fået indrømmelser, synes vi selv, acceptable i hvert fald på den måde, at når det

drejer sig om lilleskoler for voksne og det, de står for, er der en række tilkendegivelser af, at der er et problem, som der af gode grunde måske ikke helt tages højde for i lovforslaget, fordi det ikke rigtig er indeholdt i det her lovforslag og heller ikke i den nuværende oplysningslov.

Det andet er, at udvalgets flertal også konstaterer, at der er et problem, som man godt vil se på, og det betragter vi altså som positivt i den her forbindelse.

At der nu er en revisionsbestemmelse, er vi meget godt tilfreds med. Under alle omstændigheder kunne man måske alligevel have regnet med, at der skulle være en revision på et tidspunkt, men der er så en anledning til, at undervisningsministeren på det tidspunkt har et arbejde færdigt i den her forbindelse.

Det sidste, som ellers har voldt mange diskussioner, er spørgsmålet om konkurrenceforvridning. Jeg sagde allerede under første behandling, at der er tale om forvridning i forhold til et frit marked, når der er nogle, der får tilskud, og andre, der ikke får det. Det kan vi ikke komme uden om.

Vi tror ikke på, at man kan lave afgrænsninger, som er klare og rimelige; anderledes end de er i øjeblikket. Men vi er meget villige til at se på, om der skal være andre grænser end det, vi kender i dag, og derfor finder vi ikke, at den indrømmelse, som Venstre og De Konservative har fået i form af betækningsbidraget, er én, vi mister noget ved. Vi synes sådan set, det er meget rimeligt, at man kigger på de her ting.

Det gælder også det, der ligger ud over folkeoplysningsloven, altså andre undervisningsinstitutioner, som kan tilbyde ting, som ligger i et andet regi: Det kan give anledning til, at nogle har fortrinsstilling frem for andre, når man tilbyder undervisning.

På den måde har vi ikke nogen problemer med det, som Venstre og De Konservative har fået i denne forbindelse. Om Venstre og De Konservative selv betragter det som en ideologisk sejr – for min skyld må de gerne det. Vi synes, at det vigtigste i folkeoplysningsloven, dens ånd, selvfølgelig er oplysning, men grænserne mellem oplysning og det, som hr. Lars Løkke Rasmussen kalder banal fritidsaktivitet, er altså en eller anden glidende overgang, og rene banaliteter behøver vi ikke støtte fra det offentliges side. Men hvor er grænsen?

Det er det, vi også gerne vil være med til at finde ud af: Hvor ligger grænsen, og kan den